

שבת ב. (ההתחלה) עד ג. (ש5 מהסוף)

ביאורי מושגים
הוצאה מרשות לרשות - אחד האיסורים הייחודיים לשבת ולא קיימים ב"ט הוא איסור הוצאה מרשות לרשות (ב"ט מותר להוציא מרשות לרשות לצורך כלשהו. זאת בניגוד לאיסור לצאת מחוץ לתחום שהוא איסור שקיים גם בשבת וגם ב"ט).
 האיסור כולל העברה מרשות היחיד לרשות הרבים ולהיפך, וכן טלטול של חפץ בתוך רה"ר למרחק של יותר מ 4 אמות.
 האיסור מהתורה תקף רק כאשר האדם עקר את החפץ מרשות א' והניח אותו ברשות ב'. כאשר האדם רק עקר או רק הניח - האיסור הוא רק מדרבנן.

משנה

איסור הוצאה מרשות לרשות
 1. **אדם שעקר וגם הניח:** עבר על איסור תורה של הוצאה מרשות לרשות.
 2. **אדם שרק עקר או רק הניח:** הדבר מותר מהתורה ואסור מדרבנן.
המשנה מביאה 8 מקרים של הוצאה מרשות לרשות:
4 מהם אחד האנשים גם עקר וגם הניח:
 לכן הוא עבר על איסור תורה. חבירו שלא עשה כלום פטור לחלוטין.
4 אחרים כל אחד מהאנשים עשה פעולה אחת:
 לכן שניהם עברו על איסור דרבנן.

קושיית רב מתנה:
 המשנה עוסקת ב 16 אנשים ש 12 מתוכם ביצעו פעולה חלקית של הוצאה. מדוע אם כן מונים 8 יציאות ולא 12!
אב"י: המשנה מונה רק עקירות. יש במשנה רק 8 אנשים שעקרו.

קושייה: שמואל קבע שיש רק 3 פטורים המותרים. שמואל לא מנה ביניהם את הפטור שבמשנתנו.
אם כך ה'פטור' שבמשנתנו צריך להיות פטור אבל אסור.
תירוץ: שמואל ספר רק פעולות שמותר לבצעם לכתחילה. במשנה האדם לא עשה כל פעולה.

הסיבה להבדל - במסכת שבת מפרטים יותר בענייני השבת בשבועות - מנו רק את ההוצאות האסורות מהתורה. בשבת - מנו גם את ההוצאות האסורות מדרבנן.

ההבדל שבין משנתנו למשנה בשבועות:
במשנה בשבת: כתוב 'יציאות השבת שתים שהן ארבע בפנים ושתים שהן ארבע בחוץ'.
במשנה בשבועות: כתוב רק 'יציאות השבת שתים שהן ארבע'.

קושייה: אם כך היה צריך למנות 2 הוצאות ו 21 הכנסות - ולא 4 הוצאות.
תשובה:
 1. כל הכנסה לרשות היא גם הוצאה מרשות אחרת.
 2. רבא שינה את הגירסא במשנה מיציאות - רשויות.